

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 3Cdo/150/2018  
Identifikačné číslo spisu: 6913206941  
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2019  
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6913206941.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Bc. T. Y., 2/ L. Y. oboch bývajúcich v E. a zastúpených JUDr. Máriou Kanthovou, advokátkou so sídlom v Komárne, Župná č. 20, proti žalovaným 1/ Československej obchodnej banke a.s. , so sídlom v Bratislave, Žižkova č. 11, IČO: 36 854 140, 2/ BOVANA s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatské námestie č. 10, IČO: 36 058 947, 3/ C. R., 4/ Mgr. U. R., obom bývajúcim v E. a zastúpeným JUDr. Róbertom Lakatošom, advokátom so sídlom v Rimavskej Sobote, Daxnerova č. 5, o neplatnosti dražby, vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 14 C 251/2013, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. februára 2018 sp.zn. 14 Co 406/2016, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Žalovaní 3/, 4/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej len „žalobcovia“) sa žalobou domáhali voči žalovaným 1/ až 4/ určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby vykonanej 20. februára 2013 notárom JUDr. Jankou Antalovou na Notárskom úrade v Rimavskej Sobote, priebeh ktorej bol osvedčený v Notárskej zápisnici č.k. N 68/2013, NZ 5596/2013, NCRI 5742/2013, ktorej predmetom bol súbor nehnuteľností zapísaných na Liste vlastníctva č. XXXX v Katastrálnom území E., obec E., okres Rimavská Sobota, vedeného Správou katastra Rimavská Sobota, a to stavba so súpisným číslom XXX na parcele registra „C“ č. XXX/X - rodinný dom; stavba so súpisným číslom XXXX na parcele registra „C“ č. XXX/X - sklad; pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m<sup>2</sup>; pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m<sup>2</sup>; pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 512 m<sup>2</sup>; pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X - záhrada o výmere 403 m<sup>2</sup>; príslušenstvo nehnuteľností nezapísané na liste vlastníctva: plotové vráta na parcele registra „C“ č. XXX/X, plot na parcele registra „C“ č. XXX/X a XXX/X; vonkajšie úpravy: spevnená plocha na parcele registra „C“ č. XXX/X. Podľa žalobcov dražba bola vykonaná v rozpore s princípmi na uspokojenie plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o hypotekárnom úvere z 31. marca 2005 č. 8257/246603/2005/N.

2. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 23. januára 2014 č.k. 14 C 251/2013-162 žalobu zamietol a žalobcom uložil povinnosť v lehote troch dní spoločne a nerozdielne zaplatiť: a/ žalovanému 2/ trovy konania vo výške 509,93 €, b/ žalovaným 3/ a 4/ trovy konania vo výške 360,28 €, c/ štátu súdny poplatok vo výške 99,50 €; žalovanému 1/ právo na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade hypotekárny úver typu BUSINESS HYPO nebol spotrebiteľským úverom, a preto na námietky žalobcov týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok neprihliadol. Taktiež dospel k záveru, že v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách nebolo porušené žiadne právo žalobcov, ktoré by zakladalo možnosť domáhať sa určenia neplatnosti dražby. V posudzovanom prípade nebolo zo strany žalobcov preukázané, že by došlo k reálnemu zmareniu alebo obmedzeniu výkonu konkrétneho práva s relatívnymi negatívnymi následkami, preto súd prvej inštancie žalobu zamietol.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 6. februára 2018 sp.zn. 14 Co 406/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, žalovaným 2/, 3/ a 4/ priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu a žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými závermi súdu prvej inštancie, ako i jeho právnym posúdením veci.

4. Žalobcovia proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie s tým, že je prípustné podľa ustanovení § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V dovolaní uviedli, že odvolací súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Porušenie práva na spravodlivý proces namietali v súvislosti s nedostatkom riadneho odôvodnenia rozsudku a nesprávnym právnym posúdením veci. Navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaní 3/ a 4/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že dovolanie žalobcov považujú za právne a skutkovo nedôvodné, preto navrhli aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol.

6. Žalovaní 1/ a 2/ sa k dovolaniu žalobcov písomne nevyjadrili.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP). Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

9. Žalobcovia vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 5/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto skúmal, či došlo k dovolateľom namietanej procesnej vade.

10.1. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

10.2. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

10.3. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

10.4. Pokiaľ dovolatelia namietať, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok riadneho odôvodnenia, dovolací súd poukazuje na to, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci.

10.5. Na podstate zásady, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) inú vadu konania (teda nie zmätočnosť), zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

10.6. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinělých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie žalobcov, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom priečiacim sa zákonu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

11. Obdobne prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

12. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcov z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nevyplýva. Najvyšší súd preto ich dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm.

c/ CSP.

13. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 vo výroku vo veci samej a vo výroku o trovách dovolacieho konania žalovaných 1/, 2/, a pomerom hlasov 2 : 1 vo výroku o trovách dovolacieho konania žalovaných 3/, 4/.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.